

VERSLAG NK-FINALES VERENIGINGEN SEXTET NIEUWEGEIN

EEN TOONTJE HOGER OF.....LAGER ?

Het was een mooi zootje ongeregeld wat op de vroege ochtend van 2 maart 2013 in het aftandse, gehuurde personenbusje stapte.

Een team bestaande uit een ex 'Dolle Mina' en haar toegewijde gediende, een uit het riool van Parijs opgepikte zwerver met hoed en lange baard (bijnaam Perkamentus Le Miserable..), twee van hun Kroon gevallen echtelieden, een linkshandige.. hoog bij stem zingende koordame, een langzaam voortschrijdend met uitsterven bedreigd Frans schildpadje en... last but not least een volbloedige afstammeling van het oud Amsterdams geslacht Amstel.

Wat was dit ongeregeld zootje van plan ? Waarom deze samenscholing zo vroeg op deze mistige morgen bij het voormalige kamp aan de Middenweg te Vledder ? Was dit een reunie van voormalige dienstweigeraars ?

Nee, beste lezer, dit was het eerste team van de Vledderboules, wereldberoemd in de gemeente Westerveld, voorzien van nieuwe fel gele petjes, welke de spelers het aanzien gaven van een jeugdig stel kanaries.....o zo blij om uit te vliegen naar de grote stad Nieuwegein.

Petjes, trots voorzien van de eerste letter van elke speler's voornaam, intelligent opgekocht via het moderne wereld wijde web en afgeleverd in plastic zakjes gehuld in een stevige kartonnen doos.

Een stevig kartonnen doos waarin nu de verfrommelde eurobiljetten lagen, welke met moeite, vanwege de hevige crisis, bijeengeraapt waren door ons ongeregeld zootje. Fel gele petjes dus... die de gezichten van de spelers een ietwat bleke gelaatskleur gaven of kwam dit door het bericht dat de uitpuilende clubkas financieel niet wenste bij te dragen aan deze historische dag ?

Een historische dag want voor het eerst in haar clubgeschiedenis hadden de Vledderboules dankzij de 3 K's en 3 Z's een kwalificatie bevochten voor de landelijke NK-finales te Nieuwegein.

Zaterdag 2 maart 2013 om zes uur 's-ochtends aldus opstaan voor het vertrek naar Nieuwegein !

Dit betekende natuurlijk wel een aanslag op de vastgeroeste gewoontes van onze, toch wel behoorlijk wat aantal vlieguren hebbende, clubkanaries.

Voor onze ex-Dolle Minanu even geen tijd voor haar gebruikelijke ochtend rugmassage door haar toegewijde dienaar. Niet eerst gezamenlijk genieten van oploskoffie en geen tijd voor het laatste nieuws op haar Ipadje.

Perkamentus zag zijn dagelijkse borstelbeurt van zijn 30-jarige grijze baard erbij inschieten waardoor er op deze heugelijke dag nog sporen van het vlugge ontbijt terug te vinden waren...

Vrouwkje zag haar Wordfeud programma troosteloos op haar nachtkastje wachten terwijl ons, door het Wereldnatuurfonds beschermde, schildpadje met veel moeite zijn nette uitgaans schild op zijn stijve rug moest schuiven.

Veel lichamelijke en geestelijke opofferingen dus voor onze topspelers en dit terwijl de dag nog moest beginnen !

Na ruim anderhalf uur vliegen daalden onze felgele kanaries neer in het Walhalla, het Wembley-stadion van de Nederlandse pétanque wereld in Nieuwegein.

Na een vlugge hap, stimulerend maar toegestaan, sesamzaad waren onze Vledder kanaries klaar voor het betreden van de heilige NJBB-arena waar wereldkampioenen Pétanque als Philippe Quintais, Dylan Rocher of Bruno Le Boursicaud... hun boules geworpen hebben.

Vandaag zou moeten blijken of onze kanaries tijdens de kruisfinales op 3 februari hun hoogste noot hadden laten klinken of dat er nog hoger gezongen kon worden.

Waren onze kanaries zangkanaries, wilde kanaries of simpelweg kleurkanaries ?

Kanaries zijn heel sociale dieren en agressie is hen doorgaans vreemd maar vandaag moest de bek maximaal geopend worden. Groeiden onze Vledderkanaries vandaag tot Lancashirekanaries (de grootsten in hun soort) of krompen zij tot de maat van een Japanse Hoso of Spaanse dwergkanarie (slechts 11,5 centimeter) ? Kon het perfecte ei, in de vorm van de NK-titel, vandaag uitgebreed worden door de broedvrije kanarievrouwtjes (deze zijn te herkennen aan de onbevederde onderbuik..) en konden onze mannetjes hun mooiste zang laten horen ?

De loting had onze club gekoppeld aan de bouleclub uit Pijnacker. Een club met een prachtige Franse naam ' Folâtre ' hetgeen volgens onze Franse clubschildpad zoveel betekent als 'speels, dartel, onbezorgd, luchthartig'.

Het werkwoord 'folâtrer' sprak Alex La Tortue echter meer aan. Dit staat voor stoeien, een streek uithalen, een poets bakken.....en dat was precies wat onze kanaries wilden uithalen met de dartele spelers van Folâtre !

Natuurlijk was de plaatsing bij de beste 16 verenigingen van Nederland op zich al een unieke prestatie maar de kans op de Europese competitie kon mogelijk gegrepen worden.

De eerste twee triplete wedstrijden gaven echter direct de beperkingen aan van onze spelers. Weinig ervaring met het overdekt spelen en bovendien op een ruwe kiezelachtige, golvende en droge ondergrond.

De drie K's (Kroontjes en Alex La Tortue) zetten hun zegereeks van de kruisfinales voort op mooie wijze door zeer duidelijk het eerste clubpunt binnen te halen. Met een ruime en sterke overwinning 13-2 werd een goede basis gelegd.

De drie Z's leden echter op hun beurt een stevige nederlaag waardoor de tussentand op 1-1 kwam. De drie doubletwedstrijden moesten dus de beslissing gaan brengen.

Helaas, helaas ... waren de Kroontjes en de Zeilstra's snel uitgezongen en verloren beide teams de wedstrijden. De wedstrijd van Henk 'Perkamentus' en Alex 'La Tortue' werd vervolgens onderbroken wegens de, niet meer in te halen, puntenachterstand.

Rest een geweldige ervaring, een enorm leuke dag en de positieve reclame voor onze vereniging. Vledderboules is op de pétanquekaart van Nederland gezet !

Na moegestreden weer in de avondse bus gestapt te zijn was het getjilp van onze kanaries minder hoog dan in de vroege ochtenduren. Tijd dus voor een hartige hap en een gezellige voortzetting en afsluiting van deze memorabele dag.

En waar kan dat beter dan bij het kanarie familielid 'de Toucan' !

Maar dan wel in het plaatsje Frankrijk vlakbij Harderwijk. Daar voelen topboulers zich thuis....daar in Frankrijk !

Na de hele dag boules geworpen te hebben was het leuk en ontspannend om de Toucans tijdens het paarspel bessen naar elkaar te zien gooien (want dat doen deze rare vogels....).

Na een heerlijke maaltijd toog ons illustere gezelschap, uit volle borst zingend weer huiswaarts en na een vermoeiende dag vol emoties en spanningen was het tijd voor ' oogjes toe en snaveltjes dicht' .

Dank aan ons bestuur, clubleden en supporters voor het enthousiasme en ondersteuning !

Uitslagen kunt u terug vinden op [www.petanqueforum .nl](http://www.petanqueforum.nl)